

زندانی به رنگ خون؛ رکورد خشونت و زندان در آمریکا

روایتی تازه از خشونت در زندگی آمریکایی

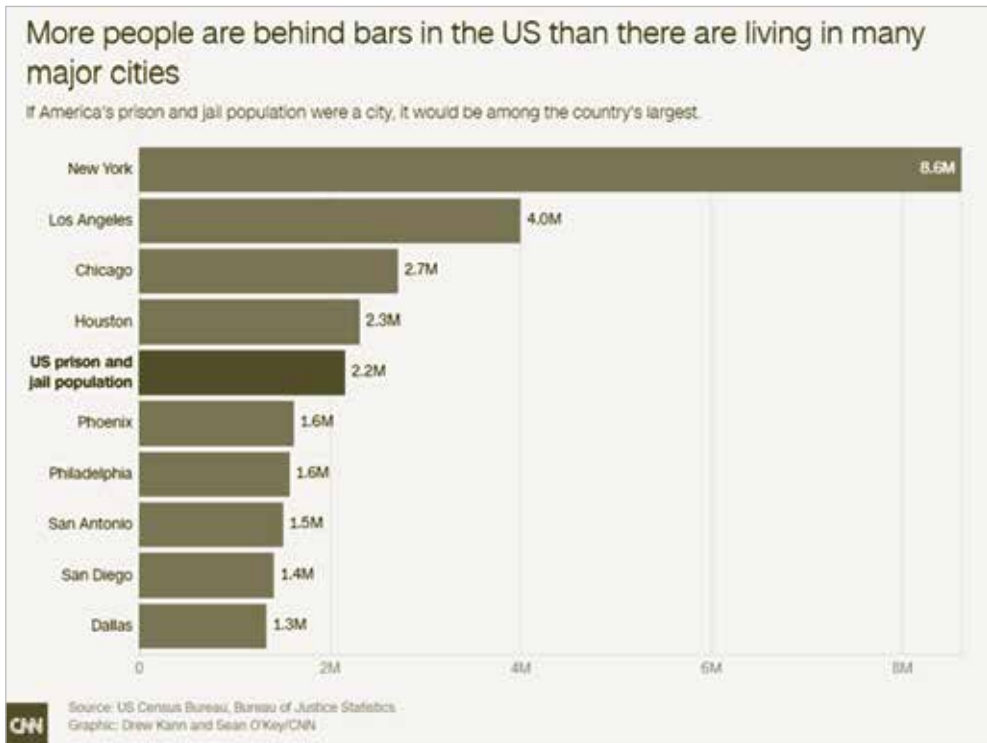
زندانیانی که از جمعیت شهرها بیشتر هستند!

ثبت این رکورد جدید را می‌توان زنگ خطر جدی برای جامعه‌ای دانست که همواره مدعی پیشتازی در زمینه حقوق و آزادی انسان‌ها بوده است. «جیمز دنسلی»، جرم‌شناس و استاد دانشگاه متروپولیتن استیت^۲، این وضعیت را به خصوص نتیجه یک «زمانه ناامید و عصبانی» دانسته و می‌گوید: «به نظر می‌رسد اکنون عصر تیراندازی‌های جمعی است». آمار کشته‌شدگان نشان می‌دهد که استفاده از سلاح در آمریکا، از کنترل خارج شده و حیات شهروندان را به شکلی تهدید می‌کند که از آن، به عنوان افزایش خطر تروریسم داخلی یاد شده است. (دینیاریان، ۱۳۹۸) در کنار رکورد افزایش کشتار جمعی در ایالات متحده، این کشور سال‌هاست با ۲/۳ میلیون نفر زندانی، رکورددار

«نورث ایسترن»^۱ در سال ۲۰۱۹، در اثر ۴۱ حمله کشتار جمعی در آمریکا، ۲۱۱ نفر جان خود را از دست داده‌اند که ۳۳ مورد از این حملات، با سلاح گرم بوده است. کشتار جمعی به حملاتی گفته می‌شود که در آن به جزمهاجم، دست‌کم ۴ نفر جان باخته باشند. حال تیراندازی در شهر «ال پاسو» ایالت تگزاس با ۲۲ کشته و در «ویرجینیا بیچ» با ۱۲ کشته، مرگبارترین حملات کشتار جمعی سال گذشته آمریکا بوده‌اند. بر اساس گزارش پایگاه اطلاعاتی - که موارد کشتار جمعی را در آمریکا رصد می‌کند - از دهه ۱۹۷۰ میلادی به بعد، در سال ۲۰۱۹، بیشترین موارد حملات مرگبار کشتار جمعی در ایالات متحده آمریکا به ثبت رسیده است. (۲۰۱۹) خشن‌ترین سال آمریکا، (۱۳۹۸)

آمریکا مدت‌هاست رکورددار تعداد زندانیان در جهان است؛ زندانیانی که غالب آن‌ها را افراد فقیری تشکیل می‌دهند که با به زندان افتادن، میزان محرومیت آن‌ها نیز افزایش پیدا می‌کند. حال در کنار شرایط سخت برای اقشار خاصی در جامعه ایالات متحده، دسترسی آسان به سلاح، موجب شده است تا سال گذشته (۲۰۱۹)، رکورد کشتار جمعی در آمریکا شکسته شود.

هر ۹ روز یک حمله کشتار جمعی موجب شد تا سال ۲۰۱۹، به عنوان خشن‌ترین سال در ایالات متحده ثبت شود؛ به گزارش شبکه خبری «سی‌ان‌بی‌سی»، بر اساس تحقیق مشترک خبرگزاری آسوشیتدپرس، روزنامه «یواس‌ای تودی» و دانشگاه

شکل ۱- جمعیت زندانیان آمریکا در برابر جمعیت شهرهای آمریکا

چرخه فقر، زندان و قتل

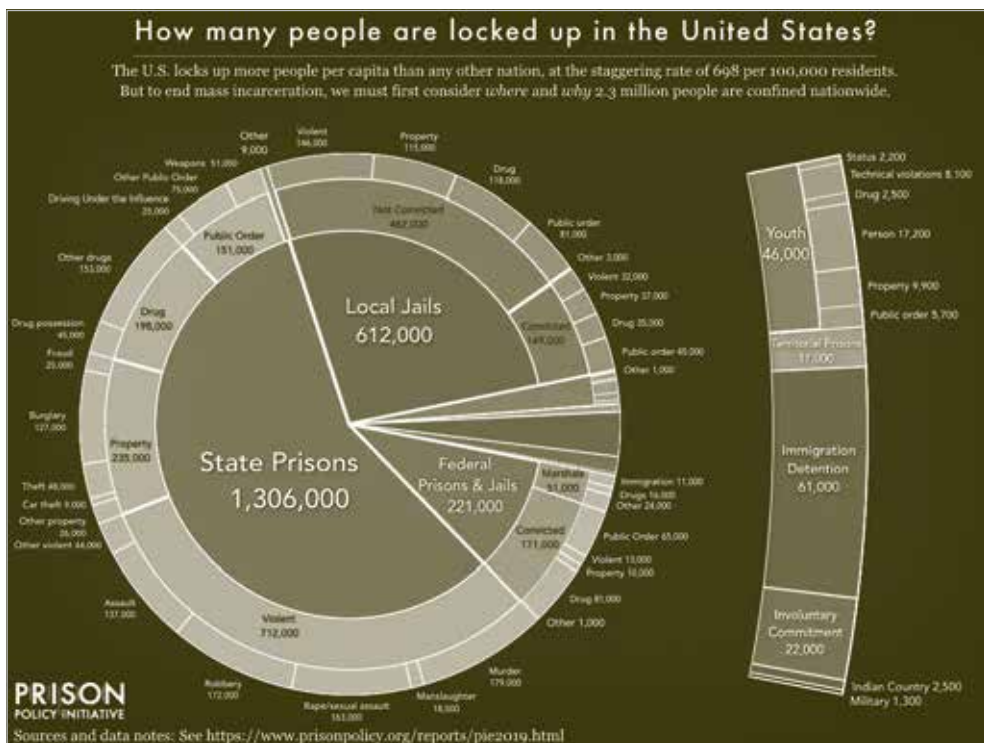
وکلای آمریکایی با تأکید بر اینکه این سیستم، فقرا را در یک نقطه ضعف بزرگ قرار می‌دهد، خاطرنشان می‌کنند زندانیانی که قادر به پرداخت وثیقه نیستند، چون قادر به کار یا حمایت از خانواده‌های خود هم نیستند، در معرض مارپیچ بدهی و حبس قرار می‌گیرند. (Kann, 2019)

فقر نقش اساسی در زندانی شدن توده‌ای در ایالات متحده دارد. مردم محبوس در زندان‌ها و بازداشتگاه‌های آمریکا در مقایسه با کل جمعیت این کشور، نسبتاً فقیر

زندان بماند و چه کسی از آن خارج شود. بسیاری از افرادی که در ایالات متحده دستگیر شده و به زندان می‌روند، با ارسال وثیقه، سریع می‌توانند از آنجا خارج شوند اما آن‌هایی که توانایی پرداخت آن را ندارند، در اصل به دام افتاده‌اند، آن‌ها یا در زندان می‌نشینند تا دادگاه اقدامات خود را انجام دهد یا با یک مأمور وثیقه برای تأمین آزادی خود، همکاری می‌کنند که البته اغلب با اتخاذ گزینه دوم، گرفتار بدهی دیگری می‌شوند.

بیشترین تعداد زندانیان در جهان است؛ بیشتر از زندانی‌های کشورهای پرجمعیتی مانند چین یا هند و این یعنی اگر جمعیت زندانی‌های ایالات متحده را یک شهر تصور کنیم، این شهر جزء ۱۰ شهر بزرگ آمریکا خواهد بود و بر این اساس، جمعیت آمریکایی‌هایی زندانی از جمعیت شهروندان شهرهای بزرگی مانند فیلادلفیا یا دالاس نیز بیشتر است. (شکل ۱)

این‌ها در شرایطی است که در بسیاری از شهرها و ایالت‌های آمریکا، اغلب این پول است که تصمیم می‌گیرد چه کسی در

شکل ۲- آمار زندانیان آمریکا به تفکیک مناطق زندگی زندانیان

۱۳٪ از ساکنان ایالات متحده را شامل می‌شوند، ۴۰٪ از جمعیت زندانی‌های این کشور را تشکیل می‌دهند. همین مسئله در مورد زنان نیز صادق است و میزان محبوس شدن آن‌ها در دهه‌های گذشته، سریع‌تر از مردان بوده است و این زنان، اغلب به دلیل موانع مالی مانند عدم توانایی پرداخت وثیقه، در زندان^۶ هستند. (شکل ۲)

حالا، سیستم دادرسی کیفری آمریکا ۲/۳ میلیون نفر عمدتاً فقیر را در ۱۷۱۹ زندان ایالتی، ۱۰۹ زندان فدرال، ۱/۷۷۲ کانون اصلاح

زمان سپری شده در زندان، ثروت‌ها را از بین می‌برد، بدهی را افزایش می‌دهد و فرصت‌های شغلی را به قتل می‌رساند تا برای بارها و بارها افراد را به زندان برساند.

بر همین اساس، جای تعجب ندارد که آمریکایی‌های رنگین‌پوست که با نرخ فقر بسیار بیشتری نسبت به آمریکایی‌های سفیدپوست دست‌وپنجه نرم می‌کنند، در زندان‌ها و بازداشتگاه‌های این کشور به طرز چشمگیری بیشتر باشند. این نابرابری‌های نژادی به ویژه برای آمریکایی‌های سیاه، کاملاً واضح است. این افراد علیرغم اینکه فقط

هستند و سیستم دادرسی کیفری آمریکا در حال مجازات فقر است که شروع آن با قیمت بالای وثیقه^۳ انجام می‌شود؛ مبلغ معمول ضمانت‌نامه^۴ جرائم تبهکارانه ۱۰,۰۰۰ دلار است که به شکل عادی معادل درآمد ۸ ماه متهمان بازداشت شده است. در نتیجه، افرادی که درآمد کمی دارند، بیشتر با مضرات بازداشت پیش از اثبات جرم^۵ روبه‌رو می‌شوند. فقر تنها پیش‌بینی‌کننده زندان نیست بلکه غالباً خود آن، نتیجه زندان نیز است، زیرا سابقه کیفری و

3 - price of money bail

4 - bail bond

5 - pretrial detention

6 - behind bars

و تربیت نوجوانان، ۳/۱۶۳ زندان محلی، ۸۰ زندان بخش سرخپوستی و همچنین در زندان‌های نظامی، بازداشتگاه‌های مهاجرت، مراکز جرائم مدنی و مراکز روان‌پزشکی ایالت نگهداری می‌کند. (Wendy Sawyer and Peter Wagner, 2019). بازداشتگاه‌های مهاجران فقط یکی از این مجموعه زندان‌ها است که به شبکه‌ای با ۲۲۱ بازداشتگاه و بودجه سه میلیارد دلاری تبدیل شده که بیشتر آن‌ها توسط شرکت‌های خصوصی پیمانکار دولت فدرال اداره می‌شود و بیش از ۶۱ هزار زن، مرد و کودک در بازداشتگاه‌های این تشکیلات، نگهداری می‌شوند که برخی از آن‌ها ماه‌ها یا حتی سال‌ها در انتظار آغاز روند قانونی و قضایی رسیدگی به پرونده مهاجرت خود هستند.

قرمزپوشان و نارنجی‌پوشان آمریکایی

بر اساس آمار اداره مهاجرت و گمرک ایالات متحده، دوسوم بازداشت‌شدگان، هیچ‌گونه پیشینه جنایی ندارند و حدود ۲۶ درصد آن‌ها صرفاً به این علت بازداشت شده‌اند که خواستار پناهندگی به ایالات متحده هستند اما نحوه اداره این بازداشتگاه‌ها برخلاف سیاست این سازمان که می‌گوید نباید مانند نظام زندان‌ها تنبیهی باشد، از بسیاری جهات شبیه نظام اداره زندان‌ها است، به‌گونه‌ای که حتی بازداشت‌شدگان باید لباس‌های

متحدالشکل قرمز و نارنجی‌رنگ بپوشند که گاهی پشت آن‌ها کلمه «زندانی»، نوشته شده است. بازرس کل وزارت امنیت داخلی ایالات متحده که نهاد مستقل ناظر بر فعالیت‌های این وزارتخانه است، با تجزیه و تحلیل گزارش‌های دریافتی از اکتبر ۲۰۱۵ تا ژوئن ۲۰۱۸ از همه بازداشتگاه‌های اداره مهاجرت و گمرک، به بیش از ۱۴ هزار مورد نقض مقررات در رفتار با بازداشت‌شدگان، دست یافته است. شبکه پژوهشگران یواس ای تودی نیز با تجزیه و تحلیل همه گزارش‌های بازرسی در دسترس همگان از ژوئیه ۲۰۱۸ تا نوامبر ۲۰۱۹، به حدود ۲ هزار نقض و کمبود افزون بر موارد پیش در ۹۸ بازداشتگاه دست یافته است. همچنین این شبکه از هنگام آغاز دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ در ژانویه ۲۰۱۷ و ایجاد تغییرات کلی در سیاست‌های مهاجرتی ایالات متحده، بیش از ۴۰۰ مورد ادعای حمله یا بدرفتاری جنسی، دسترسی نداشتن به امکانات درمانی و بهداشتی کافی، اعتصاب غذای دائمی، استفاده مکرر از زندان انفرادی، بیش از ۸۰۰ مورد استفاده از زور و قوه قهریه علیه بازداشت‌شدگان، نزدیک به ۲۰ هزار مورد شکایت توسط بازداشت‌شدگان و جان باختن دستکم ۲۹ تن از آنان را کشف کرده است. (وضع ناهنجار پناهجویان در بازداشتگاه‌های آمریکا، ۱۳۹۸)

اکنون شاید بتوان نمایی واقعی‌تر از جامعه‌ای داشت که هرروز بر تعداد کشتارهای جمعی آن افزوده می‌شود؛ قانونی بودن بازداشت‌های بلندمدت به دلیل مواردی مانند فقر، زن بودن یا مهاجرت که خود عاملی برای تصاعدی شدن میزان فقر این افراد به دلیل استفاده از راه‌حل‌های پرهزینه حقوقی و همچنین، عدم امکان کسب درآمد در زمان بازداشت است، در کنار مشاهده کسب ثروت‌های افسانه‌ای توسط گروهی خاص از جامعه موجب می‌شود این موضوع که نفرت شهروندان آمریکایی‌ها از یکدیگر در حال افزایش است، واقعیت پیدا کند و در این شرایط، دسترسی بدون دردسر به سلاح‌های خودکار از جمله موضوعاتی است که امکان کشتار جمعی را افزایش می‌دهد.

منابع

- ۱- (۱۳۹۸). ۲۰۱۹. خشن‌ترین سال آمریکا. عصرایران. بازیابی از: <https://www.asriran.com/fa/news/705952/2019-5-facts-behind-America-s-high-incarceration-rate>. CNN. Retrieved from <https://edition.cnn.com/2018/06/28/us/mass-incarceration-five-key-facts/index.html>
- ۲- Wendy Sawyer and Peter Wagner. (2019). Mass Incarceration: The Whole Pie 2019. prison policy. Retrieved from <https://www.prisonpolicy.org/reports/pie2019.html#slideshows/slideshow1/2>
- ۳- دنیاپران، آ. (۱۳۹۸). آمریکا رکورددار بیشترین موارد کشتار جمعی در سال ۲۰۱۹. پارس تودی. Retrieved from <https://parstoday.com/fa/america-1179587>
- ۴- (۱۳۹۸). وضع ناهنجار پناهجویان در بازداشتگاه‌های آمریکا. ایرنا. بازیابی از: <https://www.irna.ir/news/83603143/>
- ۵- ناهنجار-پناهجویان-در-بازداشتگاه-های-آمریکا